

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoPr/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312212034
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miloš Kolek
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8312212034.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miloša Koleka a členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX T., zastúpeného JUDr. Jánom Husárom, advokátom so sídlom Štefánikova 17, 066 01 Humenné proti žalovanému TESAR-DACH s.r.o., Jasenovská 2497, 066 01 Humenné, IČO: 45595151, zastúpenému JUDr. Júliusom Bučekom, advokátom so sídlom Námestie slobody 12, 066 01 Humenné o zaplatenie 843,74 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 11Cpr/4/2012 - 351 zo dňa 03.02.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č.k. 11Cpr/4/2012 - 351 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 843,74 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania a zaviazal žalovaného nahradiť štátu trovy konania na účet Okresného súdu Humenné. Rozsudok odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 843,74 eur od žalovaného ako nezaplatenej mzdy. Žalovaný so žalobou nesúhlasil, vzniesol kompenzačnú námietku na sumu 640 eur, pričom pohľadávka žalovaného vyplývala z toho, že žalobca od neho prevzal 16000 Kč a 80 eur, ktoré mu nevyúčtoval. Súd prvého stupňa zistil, že pohľadávka žalobcu proti žalovanému je dôvodná, vplynula aj z vykonaného znaleckého dokazovania. Pracovný pomer medzi účastníkmi konania skončil k 27.05.2012, žalovaný doposiaľ sumu vo výške 843,74 eur ako mzdu žalobcovi nevyplatil. Znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že záloha poskytnutá žalovaným žalobcovi vo výške 16000 Kč bola vyúčtovaná. Súd prvého stupňa uviedol, že žalovaný proti žalobcovi žiadal započítanie svojej pohľadávky. Takéto započítanie však nie je možné. Ide o samostatný nárok žalovaného, ktorý by si mohol uplatniť v osobitnom konaní. Nie je možné započítanie pohľadávky žalobcu spočívajúcej v nevyplatennej mzde a prípadnej pohľadávky žalovaného spočívajúcej v bezdôvodnom obohatení. Takéto započítanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi - žalovaný za vykonané práce žalobcovi nezaplatil a výsledok činnosti žalobcu si ponechal. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a výrok o trovách štátu ust. § 148 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že nesúhlasí so znaleckým posudkom a má za to, že súd sa dôsledne nezaoberal námietkou osobnej zaujatosti znalca Ing. C. W. voči splnomocnenému právnomu zástupcovi žalovaného JUDr. Júliusovi Bučekomu. Z dôvodu zaujatosti je znalecký posudok jednoznačne konštruovaný v neprospech žalovaného. Žalovaný žiadal z tohto dôvodu o vypracovanie kontrolného znaleckého posudku. Túto žiadosť súd sa bez akéhokoľvek odôvodnenia zamietol. Uviedol, že súd sa nevysporiadal so skutočnosťami tvrdenými žalovaným v

liste zo dňa 09.08.2012, v ktorom žalovaný uviedol, že v čase pôsobenia žalobcu došlo k spáchaniu viacerých trestných činov. Žalobca sa na stavbe obchodného centra obohatil na vývoze ukradnutého tovaru, čím poškodil meno žalovaného. Doklady preukazujúce nákup pohonných hmôt, pracovného náradia a obuvi sú síce obsiahnuté v znaleckom posudku, ale nie je nijakým spôsobom preukázané, že sú skutočne výdavkami pochádzajúcimi z pracovnej cesty žalobcu, a teda z jemu poskytnutej zálohy. O tejto skutočnosti svedčí aj fakt, že nejde o zdokladovanie celej sumy, ale chýbajú doklady na sumu vo výške 103,92 eura. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k odvolaniu vyjadril tak, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny.

Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce: Ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 131 ods. 1 - 3 Zákonníka práce:

(1) Zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poisťného na sociálne poistenie, preddavkov poisťného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

(2) Po vykonaní zrážok podľa odseku 1 môže zamestnávateľ zraziť zo mzdy len

- a) preddavok na mzdu, ktorý je zamestnanec povinný vrátiť preto, že neboli splnené podmienky na priznanie tejto mzdy,
- b) sumy postihnuté výkonom rozhodnutia nariadeným súdom alebo správnym orgánom,
- c) peňažné tresty a pokuty, ako aj náhrady uložené zamestnancovi vykonateľným rozhodnutím príslušných orgánov,
- d) neprávom prijaté sumy dávok sociálneho poistenia a dôchodkov starobného dôchodkového sporenia alebo ich preddavky, štátnych sociálnych dávok, dávok v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi, peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia, ak je zamestnanec povinný ich vrátiť na základe vykonateľného rozhodnutia podľa osobitného predpisu,
- e) nevyúčtované preddavky cestovných náhrad,
- f) náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca alebo jej časť, na ktorú zamestnanec stratil nárok alebo mu nárok nevznikol,
- g) náhradu mzdy za dovolenku, na ktorú zamestnanec stratil nárok, prípadne na ktorú mu nárok nevznikol,
- h) sumu odstupného alebo jeho časť, ktorú je zamestnanec povinný vrátiť podľa § 76 ods. 4.

(3) Ďalšie zrážky zo mzdy, ktoré presahujú rámec zrážok uvedených v odsekoch 1 a 2, môže zamestnávateľ vykonávať len na základe písomnej dohody so zamestnancom o zrážkach zo mzdy, alebo ak povinnosť zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov zamestnanca vyplýva z osobitného predpisu.

Súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a správne vo veci rozhodol. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca má voči žalovanému pohľadávku na zaplatenie mzdy vo výške 843,74 eur. Dlh na mzde vo výške 843,74 eur voči žalobcovi nepopiera ani žalovaný, žalovaný však započítava proti žalobcovi svoju pohľadávku proti nemu vo výške cca 640 eur z titulu nevyúčtovaného preddavku na pracovnú cestu. Súd prvého stupňa uviedol, že započítanie v takomto prípade nie je možné z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Odvolací súd má za to, že záver o nemožnosti započítania je správny, nie však pre rozpor s dobrými mravmi, ale pre rozpor so zákonom.

Zákonník práce nepripúšťa započítanie pohľadávky zamestnávateľa proti nároku na zaplatenie mzdy, pripúšťa len možnosť vykonať v určitých prípadoch (§ 131 ods. 1 - 3) zrážku zo mzdy. Túto možnosť žalovaný nevyužil (nevyplatil žalobcovi ani nespornú časť mzdy), v konaní výslovne namieta započítanie svojej pohľadávky, ktorá je však sporná (žalobca ju neuznáva).

Odvolačná námietka žalovaného, že súd prvého stupňa pri nesúhlase žalovaného so závermi znaleckého posudku nenariadil znalecké dokazovanie, nie je relevantná vzhľadom na to, že tento znalecký posudok slúži len na vyčíslenie protipohľadávky žalovaného (ktorej vyčíslenie nie je potrebné).

V konaní nebolo preukázané, že žalobca sa na stavbe obchodného centra obohatil na vývoze ukradnutého tovaru, čím poškodil meno žalovaného. List zo dňa 09.08.2012 nie je dôkazom o tom, že žalobca sa obohatil, list obsahuje tvrdenia žalovaného, ktoré neboli preukázané.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p.. Žalovaný nenamietal nesprávnosť rozhodnutia o trovách konania ani o trovách konania štátu, a preto aj tieto výroky boli potvrdené ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, má preto právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi vznikli trovy odvolacieho konania pozostávajúce z jedného úkonu právnej pomoci za vyjadrenie k odvolaniu. Žalobca však trovy právneho zastúpenia nevyčísľil, a preto mu odvolací súd ich náhradu nepriznal (§ 151 ods. 2 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.